

Sectorclubs

Even wat korte gedachten op papier over brancheorganisaties. Rond deze tijd van het jaar kijken we nog wel eens terug en wensen we elkaar alle goeds voor de toekomst. Vanuit dat perspectief deze column.

In Nederland kennen we een lange traditie van werknemersorganisaties (vakbonden) en werkgeversorganisaties. Met de eerste heb ik niet zo veel, zelfs als werknemer niet. Wellicht is dat omdat vakbonden aan de basis lagen van het socialisme. Karl Marx organiseerde vanuit Brussel een netwerk van arbeidersorganisaties, wat leidde tot de stichting van de Eerste Internationale. En dat staat iets te ver van mijn opvoeding en maatschappijvisie af. Maar dat terzijde.

De andere groep, de zogenaamde werkgeversorganisaties, hebben hun oorsprong in de collectiviteit van werkgeversbelangen, belangenbehartiging voor en dienstverlening aan de aangesloten werkgevers. VNO-NCW werd opgericht omdat in 1899 industriële beseften dat ze zich moesten verenigen om de politieke besluitvorming goed te kunnen beïnvloeden. Een nobel streven!

Onder deze groep werkgeversorganisaties hebben we de brancheorganisaties. Sectorale clubs, die vaak zijn aangesloten bij VNO-NCW en hun branche collectief vertegenwoordigen in allerlei al dan niet politieke praatclubs, waarvan u de ene keer van het nut overtuigd bent en de andere keer denk: stop er maar mee; het politieke besluit staat reeds vast. Ook de groensector kent brancheverenigingen. De bekendste is toch wel de VHG. De VHG behartigt de collectieve en individuele belangen van haar leden op sociaaleconomisch en bedrijfsmatig gebied. De VHG bestaat uit vakgroepen, regionale afdelingen, een ledenraad, het bestuur en een landelijk bureau. (bron: www.vhg.nl)

Naast de VHG bestond altijd al CUMELA. Bij CUMELA zijn vanouds loonwerkers en mestdistributeurs aangesloten. Maar door de sterke wijzigingen in het dienstenpakket van loonwerkers zijn het nu 'specialisten in groen, grond en infra'. Groen staat bij CUMELA voorop en sluit natuurlijk veel bedrijven in.

Als professioneel groenbedrijf heeft u dus vier keuzes: u bent aangesloten bij de VHG, bij CUMELA, bij geen van beide of bij allebei. Wij hebben al jaren geleden specifiek gekozen voor CUMELA, en niet zonder daarover na te denken. CUMELA ligt namelijk voor een hovenier/groenvoorziener niet direct voor de hand. En loonwerker zijn we nooit geweest. Maar we zijn 'doeners die denken', en dat zijn de CUMELA-mensen ook. De loonwerkersmentaliteit met professie. Ook al zijn we groenvoorzieners, het boerenbloed stroomt door de aderen van deze én onze club. Als mensen 'uit de Waard' spreekt ons dat aan. Wat betreft thema's als hrm, aanbestedingsprocedures, veiligheid, milieu en gezondheid blijven ze dicht bij de basis. Hun leden: mensen die met een no-nonsensmentaliteit toegevoegde waarde willen creëren en wat centjes willen verdienen. Geen crea-bea-bijeenkomsten over cradle-to-cradle, waar je na enkele jaren niks meer van hoort. Wel (regionaal hard) bezig met praktische initiatieven op het gebied van milieu en veiligheid. Het lidmaatschapsgeld bedraagt bij CUMELA minder dan de helft van dat van de andere club. En dan gaat het wel om duizenden euro's per jaar! Wisten we dit vooraf? Ja, want de uitstraling van de organisatie en vooral de mensen die je spreekt, maken GRONDIG het verschil. Er is aansluiting of kortsluiting, zeg ik dan maar. Als we eerlijk zijn, raadplegen we onze branchevereniging niet zo vaak. We zijn te eigenwijs en selfsupporting. En voor bepaalde businesscases zoeken we ook elders in de markt naar experts.

Kritisch blijven we ook, zowel over de club waarbij we aangesloten zijn, als over de club waarvan we geen lid zijn maar waarmee we wel, zowel regionaal als landelijk, goede contacten onderhouden.

De eenzijdige wijze waarop 'de sector' is en was vertegenwoordigd in het beruchte onkruidbestrijdingsdossier is daar een voorbeeld van. Jammer. Een objectievere lobby waarbij alle leden tot hun recht komen was beter geweest. En concessies hadden in een veel later stadium gedaan kunnen worden.

En juist op dit dossier hebben de individuele leden zich te weinig laten horen binnen de clubs en heeft een objectief geluid in de vergaderzalen van de Staten Generaal vanuit één bedrijf weinig kans. Die ervaring hebben wij reeds opgedaan. Dat bewijst dan toch weer dat collectiviteit vanuit de sector nuttig en noodzakelijk is, en dat ieder bedrijf wel de club vindt waar men zich het beste bij thuis voelt.

Wilco Boender
Commercieel manager, Verheij Integrale groenzorg

PS: VHG, CUMELA en alle lezers:
Al het goede voor 2015 gewenst en blijf onderscheidend!

Stuur of twitter dit artikel door!
Scan of ga naar:

www.Nieuwsbrief.nl/artikel.asp?id=51-5052